

РЕШЕНИЕ

№ 1287

гр. София, 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 23.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

като разгледа дело номер **10336** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 297, ал.1, във вр. с глава XIII от АПК.

Образувано е по жалба на П. Б. К. срещу Наказателно постановление № 21-4332-АПК-019/11.08.21г., издадено от началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което е наложена глоба на жалбоподателя на основание чл. 287, ал.1 АПК в размер на 400 лева, за времето на липса на доброволно изпълнение от 09.08.2021г. до 15.01.2021 г., за предаване на свидетелство за управление на МПС №[ЕИК] на отдел „ПП“ при СДВР.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на наказателното постановление, като постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Искането към съда е да се отмени наказателното постановление, както и за присъждане на разноски.

Ответникът - началникът на отдел „Пътна полиция“ при СДВР изпраща преписката в цялост и не заявява становище по жалбата.

Съдът като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи и представените доказателства намира за установено следното :

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-004066/30.06.2021 г., издадена от полицейски орган – полицейски инспектор в отдел Пътна полиция при СДВР, на П. Б. К. е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от осемнадесет месеца. Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 19.07.2021г., като на същата дата му е връчена и покана за

доброволно изпълнение на заповедта за налагане на ПАМ. Поканата за доброволно изпълнение съдържа всички реквизити съгласно изискванията на чл.277, ал.1 АПК, жалбоподателят изрично е предупреден, че при липса на доброволно изпълнение в указания срок на основание чл. 287, ал. 1 от АПК ще му бъде наложена седмична глоба в размер на от 50 до 1000 лв. до предоставяне на СУМПС в ОПП-СДВР, което задължение жалбоподателят не е изпълнил. По делото безспорно се установява, че в указания 14-дневен срок за доброволно изпълнение жалбоподателят не е предал СУМПС на ОПП-СДВР, като това се установява и от представеното по делото заявление, в което същият твърди че е в невъзможност да предаде свидетелството, поради планирани отпуски на служители и график за дежурствата му МДЦ [фирма]. С оспореното наказателно постановление на жалбоподателя П. Б. К. е наложена глоба в размер на 400 лева, за неизпълнение на задължението му доброволно от 09.08.2021г. до 15.01.2021г да предаде свидетелство за управление на МПС №[ЕИК] на ОПП-СДВР.

При така установената фактическа обстановка и с оглед правомощията си по чл. 168 от АПК, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 296, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване акт съгласно чл. 294 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 294 от АПК на обжалване подлежат постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението. В конкретния случай органът по изпълнението по смисъла на чл. 271 от АПК е началникът на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, съгласно заповед №8121К-8446/11.03.2020г. на министъра на Вътрешните работи.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че не е налице изпълнително основание по смисъла на чл.268 АПК, тъй като ЗППАМ 21-4332-004066/30.06.2021г. на полицейски инспектор към СДВР, отдел “Пътна полиция“ е предмет на висящо адм.д.8046/2021г. по описа на АССГ, поради което не е влязла в законна сила. Изпълнителни основания съгласно чл.268, т.1 АПК са не само влезлите в сила административни актове, но и подлежащите на предварително изпълнение индивидуални административни актове, каквито представляват ПАМ по реда на чл. 171, т.1, б.“б“ от ЗДвП. Наложена ПАМ подлежи на предварително изпълнение на основание чл. 172, ал.6 от същия закон, поради което тя представлява годно изпълнително основание по силата на чл.268, т.1 от АПК. Независимо от горното, след извършена служебна справка от съда се установи, че с Решение №133 по адм.д.8046/2021г. е отхвърлено оспорването срещу заповедта за налагане на ПАМ, поради което същата към момента на решаване на делото е стабилен административен акт. Разпоредбата на чл.287, ал.1 от АПК предвижда, че когато действието не може да се извърши от друго лице, а зависи изключително от волята на длъжника, органът по изпълнението налага при виновно неизпълнение глоба на задължения гражданин от 50 до 1000 лв. седмично. Глобите и имуществените санкции се налагат до изпълнение на задължението за определено действие, от органа по изпълнението, без да се спазва редът за установяване на административните нарушения и налагане на административните наказания, предвиден в Закона за административните нарушения и наказания и в този кодекс.

На следващо място при издаване на обжалвания акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Наименованието на оспореният акт като „Наказателно постановление“, а не постановление, не променя същността му, респ. не променя процесуалния ред по който се издава, а именно по АПК, а не по ЗАНН. Актът съдържа нужните реквизити, включително фактически и правни основания за издаването му, поради което не е налице твърдяната незаконосъобразност от жалбоподателя. По делото се установи по безспорен начин наличие на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-004066/30.06.2021г., с която на основание чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП е наложено временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане на СУМПС. В указания 14-дневен срок в поканата за доброволно изпълнение, редовно връчена на жалбоподателя, се установява че същият не е предал доброволно свидетелството си за управление на МПС на органите на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, тоест налице е виновно неизпълнение на задължение от страна на жалбоподателя.

В производство по оспорване на действия на орган по изпълнение, съдът проверява единствено има ли валидно изпълнително основание от външна страна, насочено ли е изпълнението срещу длъжника по акта от органа по изпълнение, предприел ли е органът по изпълнението законосъобразни и съразмерни действия по изпълнение на акта. В процесния случай е налице фактическият състав за налагане на предвидената в чл.287, ал.1 АПК глоба на П. Б. К., поради което следва да се приеме, че същата е издадена на валидно правно основание.

По отношение размера на глобата, в конкретния случай при определянето ѝ органът по изпълнение е взел предвид предвидения в чл.287, ал.1 АПК размер, както и периода от време след изтичане на определения срок за изпълнение за предаването на процесното СУМПС, в който период задължението не е изпълнено, поради което и глобата е определена в размер под средния предвиден от законодателя. Налагането на глоба е способ за изпълнение използван от органа по изпълнение, за да се гарантира изпълнение на незаместимото длъжимо задължение, въз основа на влязъл в сила акт. При така изложеното съдът счита, че обосновано и законосъобразно е определен нейния размер. При тези данни съдът намира, че постановлението предмет на оспорване е законосъобразно, издадено от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при наличие на предпоставките на чл.287 АПК.

Водим от горното и на основание чл. 298 от АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 50 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Б. К. срещу Наказателно постановление № 21-4332-АПК-019/11.08.21г., издадено от началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

